Dosarul nr.2-19548/25
2-25129302-12-2-09092025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 aprilie 2026 mun.Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Andrei Ojoga, examinând *în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă*, cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul municipal Chișinău împotriva FCP Onix-VOS SRL privind încasarea sumei,

c o n s t a t ă:

La 08 septembrie 2025, Consiliul municipal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva FCP Onix-VOS SRL, solicitând încasarea sumei.

Potrivit fișei de repartizare din 09 septembrie 2025, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 septembrie 2025, s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată, în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 aprilie 2026, s-a admis în parte excepția de tardivitate invocată de reprezentantul părții pârâte. S-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul municipal Chișinău împotriva FCP Onix-VOS SRL privind încasarea sumei, în partea pretenției aferente perioadei 01 martie 2019 – 07 septembrie 2022, în cuantum de 16372,27 lei. În rest, cererea părții pârâte privind invocarea excepției de tardivitate s-a respins ca neîntemeiată.

Argumentele participanților la proces

Argumentele părții reclamante

Prin efectul Legii nr.133/2018 din 01 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparține unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

În conformitate cu prevederile Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău și Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobată prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.3/24 din 02 aprilie 2013, plata anuală pentru utilizarea terenului dat constituie suma de 4063 lei pe an (până la 31 decembrie 2021), plata redevenței constituie suma de 7096 lei/an (din data de 01 ianuarie 2022).

Astfel se constată că pârâtul FCP Onix-VOS SRL nu a respectat prevederile expres stipulate în legislație ce se manifestă prin neachitarea sumei de 25704 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafața de 5,402 ha, cu numărul cadastral *****din ***** pentru perioada 01 martie 2019 – 31 decembrie 2023.

Consiliul municipal Chișinău a întreprins măsuri de tranșare prealabilă a litigiului, prin somația expediată nr.1-03/2-344 din 28 martie 2024, pârâtului fiind acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor specificate în legislație, solicitându-i-se stingerea integrală a datoriei, cerințe, care, însă, au rămas fără satisfacere.

Solicită partea reclamantă admiterea cererii de chemare în judecată; încasarea din contul pârâtului în contul reclamantului a sumei de 25704 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafața de 5,402 ha, cu numărul cadastral *****din ***** pentru perioada 01 martie 2019 – 31 decembrie 2023.

Cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă (f.d.12-13 verso), care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art.276^2 Cod de procedură civilă.

Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificați despre examinarea cauzei în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă (f.d.14, 15-16, 17).

Partea pârâtă a fost înștiințată conform procedurii, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.17).

Argumentele părții pârâte

La 03 octombrie 2025, reprezentantul părții pârâte a depus referință în motivarea căreia s-au indicat următoarele.

Din cererea de chemare în judecată rezultă că partea reclamantă solicită încasarea sumei de 25704 lei pentru terenul folosit, municipal, cu suprafața de 5,402 ha, adică pentru o suprafață de 5 ari, 402 m.p., pe când, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, pe adresa *****, pârâtul deține o încăpere nelocativă într-un bloc de 4 etaje cu suprafața de 576,3 m.p. la etajul nr.2.

Aduce la cunoștința instanței că în blocul sus-indicat de patru etaje, în afară de FCP Onix-VOS SRL mai dețin cote-părți încă 8 firme, potrivit contractului cu privire la determinarea cotelor-părți din 26 octombrie 2004.

Având în vedere că blocul locativ de 4 etaje este construit pe terenul municipal, consideră că acțiunea civilă, urmează a fi adresată către toți 8 coproprietari de cote-părți, pe terenul unde este ridicat blocul.

Cât ține de somația Consiliului municipal Chișinău nr.1-03/2-344 din 28 martie 2024 privind plata anuală în mărime de 25704 lei, pentru perioada 01 martie 2019 – 31 decembrie 2023, FCP Onix-VOS SRL a dat răspuns la somație la data de 17 mai 2025, cu care s-au exprimat dezacordul pe motivele invocate în referință.

În afară de cele menționare, consideră cererea de chemare în judecară privind încasarea sumei pentru perioada 01 martie 2019 – 31 decembrie 2023 că este depusă tardiv, dat fiind faptul că potrivit legislației în vigoare termenul general de încasare este pe ultimii trei ani.

Solicită partea pârâtă respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței

Examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, instanța de judecată reține următoarele considerente.

Conform art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*.

Iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant*.

În speță, instanța constată că cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, iar părțile au fost informate despre această modalitate de examinare. Partea pârâtă a depus referință și a invocat excepția de tardivitate, astfel încât dreptul acesteia la apărare a fost valorificat efectiv în forma procedurală proprie acestei categorii de cauze.

Raportând dispozițiile procedurale enunțate la materialele cauzei, instanța reține că obiectul litigiului îl constituie pretenția Consiliului municipal Chișinău privind încasarea plății pentru folosirea terenului proprietate municipală cu numărul cadastral *****, amplasat în mun.Chișinău, *****, pentru perioada 01 martie 2019 - 31 decembrie 2023. Totuși, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 aprilie 2026, excepția de tardivitate invocată de partea pârâtă a fost admisă în parte, fiind respinsă ca tardivă acțiunea în partea pretenției aferente perioadei 01 martie 2019 - 07 septembrie 2022, în cuantum de 16372,27 lei.

Prin urmare, în prezenta hotărâre instanța nu mai reexaminează partea pretenției afectate de prescripția extinctivă, aceasta fiind soluționată prin încheierea menționată. Analiza fondului urmează a fi limitată la partea rămasă în termen, respectiv la pretenția aferentă perioadei 08 septembrie 2022 - 31 decembrie 2023, în cuantum de 9331,73 lei.

Sub aspectul existenței raportului juridic material, instanța reține că, potrivit materialelor cauzei, terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 5,402 ha, amplasat în mun.*****, *****, constituie proprietate municipală, fiind indicat în decizia Consiliului municipal Chișinău nr.3/26 din 02 aprilie 2013 privind delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Ciocana, la poziția 858. Din extrasul din Registrul bunurilor imobile rezultă că FCP Onix-VOS SRL este proprietarul bunului imobil cu numărul cadastral *****, reprezentând încăperi nelocative cu suprafața de 576,3 m.p., amplasate la aceeași adresă,*****. Dreptul de proprietate al pârâtului asupra acestor încăperi a fost înregistrat la 19 noiembrie 2002, în baza contractului de înstrăinare a imobilului, a acordului adițional și a hotărârii indicate în extrasul cadastral. Aceste circumstanțe demonstrează existența unei separații între proprietatea asupra terenului și proprietatea asupra construcției/încăperilor amplasate pe acesta. Terenul aparține unității administrativ-teritoriale, iar bunul imobil amplasat pe teren aparține pârâtului. Într-o asemenea situație, folosința terenului aferent bunului imobil privat nu poate fi prezumată ca fiind gratuită, în lipsa unui temei legal expres care ar institui gratuitatea.

Conform art.654 Cod civil, *(1) superficie este dreptul real imobiliar de a poseda şi folosi terenul altuia în vederea edificării şi exploatării unei construcţii a superficiarului, deasupra şi sub acest teren, sau a exploatării unei construcţii existente a superficiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune şi poate fi obiect al unui contract de locaţiune. (2) Dacă nu se prevede altfel, dreptul de superficie nu se poate exercita decît asupra suprafeţei construite sau asupra suprafeţei pe care urmează să se ridice construcţia, precum şi asupra suprafeţei neconstruite, necesare, potrivit naturii sau destinaţiei construcţiei, exploatării ei normale. (3) Întinderea dreptului superficiarului de a folosi terenul grevat este stabilită prin contract sau lege. În lipsa unor prevederi contractuale, terenul este grevat cu servitutea necesară exercitării dreptului de superficie. Servitutea încetează la stingerea dreptului de superficie. (4) Asupra dreptului de superficie se aplică în modul corespunzător regulile dreptului de proprietate asupra imobilelor dacă legea nu prevede altfel. (5) Construcţia este o parte componentă esenţială a dreptului de superficie. Dreptul de proprietate asupra construcţiei ridicate pe terenul grevat de superficie este exercitat de către superficiar pe durata existenţei dreptului de superficie. În cazul în care construcţia a fost înregistrată în registrul bunurilor imobile, superficiarul va fi arătat ca proprietar al construcţiei pe durata existenţei dreptului de superficie. (6) Dreptul de superficie nu poate fi constituit sub condiţie rezolutorie. (7) Dreptul de superficie nu poate fi limitat la o parte din construcţie*.

Superficia este dreptul de a poseda și folosi terenul altuia în vederea edificării și exploatării unei construcții a superficiarului, deasupra și sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente a superficiarului. Norma definește natura juridică a raportului dintre proprietarul terenului și proprietarul construcției sau al bunului imobil amplasat pe terenul altuia, consacrând ideea că proprietarul construcției exercită o folosință juridică asupra terenului necesar exploatării bunului său.

În conformitate cu art.29 din Legea nr.1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil, în redacția aplicabilă raportului juridic litigios, *(1) prin efectul Legii nr.133/2018, din 1 martie 2019, se instituie drept de superficie asupra terenului care aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii) şi al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la data de 1 martie 2019, se află în una dintre următoarele situaţii: a) are un drept de locaţiune asupra terenului cu drept de construire; b) are un drept de concesiune asupra terenului; c) are un drept de folosinţă asupra terenului pe baza parteneriatului public-privat; d) are un drept de posesie sau folosinţă asupra terenului, altul decît cele prevăzute la lit.a)-c); e) nu are niciun drept asupra terenului. (2) Superficiarul care deţine superficie legală în temeiul alin.(1) lit.d) sau e) este obligat să achite în bugetul de stat sau, după caz, în bugetul local o redevenţă anuală, determinată în modul stabilit de Guvern, pentru terenul care aparţine statului sau, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparţine unităţii administrativ-teritoriale, dar nu mai mică decât valoarea de piaţă a terenului estimată conform raportului de evaluare întocmit de un evaluator în conformitate cu Legea nr.989/2002 cu privire la activitatea de evaluare. Această obligaţie incumbă şi dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat şi al dreptului de superficie. La modul de determinare a cuantumului redevenţei, exceptare se face pentru terenurile fondului apelor, pentru care redevenţa se calculează conform legislaţiei*.

Deci, prin efectul legii s-a instituit dreptul de superficie asupra terenului aparținând statului sau unității administrativ-teritoriale în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat,

iar superficiarul care deține superficie legală este obligat să achite în bugetul local o redevență anuală pentru terenul care aparține unității administrativ-teritoriale. Obligația de plată este astfel o consecință legală a dreptului de folosință asupra terenului și nu depinde, în principiu, de încheierea unui contract distinct între autoritatea publică locală și proprietarul bunului imobil amplasat pe teren.

Instanța are în vedere și art.659 alin.(1) Cod civil, potrivit căruia, *dacă actul juridic nu prevede altfel, superficiarul datorează proprietarului terenului, sub formă de rate lunare, o sumă egală cu chiria stabilită pe piaţă, ţinînd seama de natura terenului, de zona în care se află el, de destinaţia construcţiei, precum şi de orice alte criterii de determinare a contravalorii folosinţei. Redevenţa se determină la data constituirii superficiei*. Chiar dacă în cauza de față raportul părților derivă din superficie legală și nu dintr-un contract clasic de superficie negociat de părți, norma confirmă caracterul oneros al folosinței terenului altuia și exclude concluzia că proprietarul bunului amplasat pe terenul public ar putea beneficia de folosința terenului fără plata unei contraprestații.

Potrivit art.858 Cod civil, *(1) temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit. (3) Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părţi sub sancţiunea nulităţii absolute, dacă dispoziţiile art.8 din Legea nr.184/2016 cu privire la contractele de garanţie financiară nu prevăd altfel*.

În aceeași ordine de idei, art.858 Cod civil stabilește că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. În speță, obligația pârâtului derivă din calitatea sa de proprietar al bunului imobil amplasat pe terenul municipal și din folosința aferentă acestui teren, astfel cum aceasta a fost determinată de reclamant prin raportare la suprafața bunului imobil înregistrat și la metodologia aplicabilă calculării plății.

Instanța reține că partea reclamantă a prezentat borderoul de calcul al plății pentru terenul aferent obiectivului privat, bilanțul pe întreprindere concretă și planul calculării, înscrisuri din care rezultă că pentru perioada vizată de acțiune plata anuală a fost determinată la suma de 4063 lei până la 31 decembrie 2021 și la suma de 7096 lei începând cu 01 ianuarie 2022. Întrucât partea pretenției anterioară datei de 08 septembrie 2022 a fost deja respinsă ca tardivă, relevantă pentru soluția pe fond are plata anuală de 7096 lei, aplicabilă perioadei rămase în termen.

Din aceleași înscrisuri rezultă că reclamantul nu a calculat obligația pârâtului ca și cum acesta ar folosi întreaga suprafață a terenului de 5,402 ha, ci a raportat plata la cota de 1,44% din suprafața totală a încăperilor, aferentă bunului imobil înregistrat cu numărul cadastral *****. Această împrejurare este importantă în raport cu argumentul pârâtului, care a susținut că acțiunea ar fi neîntemeiată deoarece terenul are o suprafață de 5,402 ha, iar pârâtul deține doar încăperi nelocative cu suprafața de 576,3 m.p. Or, tocmai din modul de calcul prezentat de reclamant rezultă că suma solicitată nu reprezintă contravaloarea folosinței întregului teren, ci o plată proporțională, determinată în raport cu bunul imobil aflat în proprietatea pârâtului.

Instanța constată că pârâtul nu a prezentat un calcul alternativ întemeiat pe date cadastrale certe și nu a administrat probe din care să rezulte că procentul de 1,44% ar fi fost stabilit eronat ori că suma pretinsă ar include obligații ce ar reveni altor coproprietari sau altor titulari de bunuri imobile din același edificiu. Simpla invocare a faptului că în blocul respectiv ar exista și alți proprietari nu răstoarnă prezumția de temeinicie a calculului reclamantului, în condițiile în care reclamantul a individualizat obligația pârâtului prin raportare la bunul acestuia și nu a solicitat în prezenta cauză încasarea întregii plăți aferente terenului de la FCP Onix-VOS SRL.

Nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia acțiunea trebuia înaintată împotriva tuturor pretinșilor coproprietari sau proprietari ai încăperilor din edificiu. Raportul juridic dedus judecății privește obligația concretă imputată pârâtului pentru folosința terenului aferent bunului imobil aflat în proprietatea sa și nu stabilirea tuturor raporturilor juridice dintre autoritatea publică locală și ceilalți proprietari ai bunurilor amplasate pe același teren. Eventuala existență a altor persoane care ar putea datora plăți similare pentru folosința terenului municipal nu înlătură obligația proprie a pârâtului și nu condiționează temeinicia necesității de atragere a lor în proces.

Instanța apreciază că, în cauză, calitatea procesuală pasivă a FCP Onix-VOS SRL este confirmată prin înscrierea dreptului său de proprietate asupra bunului imobil amplasat pe terenul municipal. În măsura în care pârâtul exploatează sau poate exploata încăperile respective, acesta beneficiază de folosința juridică și economică a terenului aferent edificiului, iar obligația de plată pentru această folosință se naște în sarcina sa, proporțional cu partea ce îi revine potrivit calculului efectuat de autoritatea competentă.

Referitor la argumentul pârâtului privind lipsa unei decizii a Consiliului municipal Chișinău cu indicarea exactă a părții de teren asupra căreia este instituită superficia, instanța reține că această împrejurare nu este de natură să înlăture obligația de plată pentru perioada dedusă judecății. Superficia legală s-a instituit prin efectul legii, în considerarea situației obiective în care bunul imobil privat este amplasat pe terenul proprietate publică al unității administrativ-teritoriale. Actul administrativ individual de concretizare sau operațiunile de înregistrare cadastrală pot avea relevanță pentru opozabilitatea deplină, pentru delimitarea tehnică a sectorului de teren ori pentru clarificarea ulterioară a raporturilor cadastrale, însă acestea nu anihilează realitatea folosinței terenului și nici caracterul oneros al acestei folosințe.

Instanța subliniază că, potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Partea reclamantă a prezentat înscrisuri care confirmă statutul municipal al terenului, dreptul de proprietate al pârâtului asupra încăperilor amplasate pe teren, modul de calcul al plății și cuantumul datoriei. În schimb, pârâtul nu a prezentat probe din care să rezulte achitarea datoriei, inexistența folosinței terenului, lipsa legăturii dintre încăperile sale și terenul municipal ori caracterul eronat al calculului pentru perioada rămasă în termen.

În ceea ce privește întinderea creanței, instanța pornește de la plata anuală de 7096 lei, indicată de reclamant pentru perioada începând cu 01 ianuarie 2022. Pentru anul 2023, suma datorată constituie 7096 lei. Pentru perioada 08 septembrie 2022 - 31 decembrie 2022, calculul proporțional formează suma de 2235,73 lei. Cumulând aceste sume, rezultă cuantumul de 9331,73 lei, care corespunde pretenției rămase în termen după soluționarea excepției de tardivitate.

Prin urmare, instanța constată că cererea de chemare în judecată este întemeiată în partea privind încasarea de la FCP Onix-VOS SRL în beneficiul Consiliului municipal Chișinău a sumei de 9331,73 lei cu titlu de datorie pentru folosirea terenului acumulată în perioada 08 septembrie 2022 - 31 decembrie 2023.

În rest, cerințele reclamantului urmează a fi respinse ca neîntemeiate, întrucât partea pretenției aferentă perioadei 01 martie 2019 - 07 septembrie 2022 a fost deja respinsă ca tardivă prin încheierea din 21 aprilie 2026, iar instanța nu poate dispune încasarea unei sume mai mari decât cea rămasă în termen și dovedită în prezenta examinare.

În conformitate cu art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune*

dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit principiului suportării cheltuielilor de către partea care a pierdut procesul, acestea urmează a fi puse în sarcina pârâtului în măsura admiterii acțiunii. Dat fiind faptul că cererea reclamantului se admite în parte, iar suma admisă constituie 9331,73 lei, de la FCP Onix-VOS SRL urmează a fi încasată în beneficiul statului taxa de stat calculată potrivit legii în cuantum de 423,23 lei.

Totodată, având în vedere prevederile legale privind taxa de timbru aplicabilă la intentarea procesului civil, precum și faptul că obligația suportării acesteia revine, în final, părții căzute în pretenții, instanța consideră necesar să dispună încasarea de la FCP Onix-VOS SRL în beneficiul Judecătoriei Chișinău a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că acțiunea urmează a fi admisă în parte, cu încasarea de la FCP Onix-VOS SRL a sumei de 9331,73 lei cu titlu de datorie pentru folosirea terenului în perioada 08 septembrie 2022 - 31 decembrie 2023, iar în rest cerințele urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu art.276^2-276^4, art.238-241, art.243 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la FCP Onix-VOS SRL (*IDNO 1003600161600*) în beneficiul Consiliului municipal Chișinău suma de 9 331,73 lei (*nouă mii trei sute treizeci şi unu lei, şaptezeci şi trei bani*) cu titlu de datorie pentru folosirea terenului acumulată în perioada 08 septembrie 2022 – 31 decembrie 2023.

În rest, cerințele se resping ca neîntemeiate.

Se încasează de la FCP Onix-VOS SRL (*IDNO 1003600161600*) în beneficiul statului suma de 423,23 lei (*patru sute douăzeci şi trei lei, douăzeci şi trei bani*) cu titlu de taxă de stat.

Se încasează de la FCP Onix-VOS SRL (*IDNO 1003600161600*) în beneficiul Judecătoriei Chișinău (*IDNO 1016601000256*) suma de 200 lei (*două sute lei*) cu titlu de taxă de timbru.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga

Copia corespunde originalului,

Judecător *Andrei Ojoga*